

Griffiennr. :
Not.nr. : GE 66.97.319/08 SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 25 JANUARI 2011

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____ met zetel te _____, ondernemingsnummer _____

2. _____ - _____ geboren te _____ op _____
zaakvoerder, wonende te _____

VERDACHT VAN

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18.05.1999 (B.S. 08.06.1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (BS 29.04.2000) de bij art. 99 §1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk

hoogstammige bomen te hebben geveld, alleenstaand, in groeps- of lijnverband, voor zover ze geen deel uitmaken van met bomen begroeide oppervlakten in de zin van artikel 3 § 1 en 3 § 2 van het bosdecreet van 13 juni 1990 (art 99 § 1-3°)

thans inbreuk uitmakende op art. 4.2.1,3° en strafbaar gesteld door 6.1.1,1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009.

*in casu verschillende hoogstammige bomen te hebben aerooid op het
onroerend goed (perceel grond) gelegen te
in eigendom toebehorende aan
met zetel te en ten
kadaster gekend onder in strijd met de
weigeringsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen
dd. 12.07.2007 (stuk 9-12).*

**te op niet nader gekende datum, in de periode
van 12 juli 2007 tot 27 mei 2008**

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

* * * * *

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 11 januari 2011.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 11 januari 2011:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde-rechtspersoon in haar middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat te
die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling
vraagt;
- de tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen
door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te
die de opschorting van de uitspraak van de
veroordeling vraagt;
- het ongunstig advies van het openbaar ministerie over de opschorting
van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

DE FEITEN EN HUN KWALIFICATIE

Op 9 mei 2007 diende de een
 stedenbouwkundige vergunning in voor het rooien van tien bomen op een terrein met adres
 kadastrale omschrijving en met als

Het rooien van de bomen werd aangevraagd met het oog op een nieuw op te richten woning.

De vergunning werd op 12 juli 2007 geweigerd op de volgende gronden:

“Het rooien van de bomen wordt aangevraagd gezien ze een gevaar zouden vormen voor de nieuw op te richten woning. De plannen voor de nieuwe woning zijn nog niet bekend en concreet. Bijgevolg kan het gevaar, waarvan sprake in de beschrijvende nota, niet beoordeeld worden.

Momenteel is er bovendien ook geen gegronde reden om over te gaan tot het vellen van de aanwezige bomen op het betreffende lot 4. Aangezien de aanwezigheid van de volgroeide en enkele jonge bomen aan het perceel en de buurt een bijkomende groene meerwaarde geven, zal enkel het rooien van die bomen die te verwijderen zijn om de bouw toe te laten, ruimtelijk aanvaardbaar zijn.

Het voorstel brengt de goede plaatselijke aanleg in het gedrang.”

Op 3 juni 2008 werd proces-verbaal opgesteld wegens het rooien van negen hoogstammige bomen ondanks de expliciete weigering van de vergunning.

verklaarde aan de inspecteur van de Afdeling Bouwtoezicht
 van dat hij een grote boom had laten verwijderen na een
 klacht van de buur, omdat de boom te dicht bij de perceelsgrens stond en voor diens handelszaak een gevaar zou vormen.

Voorts zei hij dat een perceel bouwgrond onverkoopbaar is als er verschillende grote bomen op staan.

Het college van burgemeester en schepenen van formuleerde geen herstellvordering. Bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor een nieuw op te richten woning zou als bijzondere voorwaarde het planten van een nieuwe hoogstam kunnen worden opgelegd.

is de eenpersoonsvennootschap van
 De vennootschap heeft tot doel onder andere verrichtingen als bouwpromotor en de aan- en verkoop van onroerende goederen.

BESPREKING

De beklaagden voeren aan dat het perceel waarop het stedenbouwmisdrijf betrekking heeft verkeerd zou zijn geïdentificeerd. Het zou gaan over het perceel gelegen te Dit

blijkt echter niet uit het dossier. De stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd met vermelding van het adres Hoe dan ook is de kadastrale omschrijving van het perceel van doorslaggevend belang en die kadastrale omschrijving is correct.

De beklaagden betwisten als zodanig het ten laste gelegde feit niet.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de beklaagden naar voldoening van recht bewezen is.

DE STRAFTOEMETING

Het ten laste gelegde feit wordt bestraft met een gevangenisstraf van 15 dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 2000 tot 400 000 EUR.

Ten aanzien van de beklagde-rechtspersoon bedraagt de geldboete 2000 EUR tot 800 000 EUR.

De beklaagden voerden aan dat de feiten niet bijzonder ernstig waren. De bomen die werden geroid, zouden uiteindelijk toch worden geroid, wanneer een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woning zou worden verkregen. Het ging over een alleenstaande boom en niet over een bos. Eén van de bomen zou overigens een gevaar voor de omwonenden ingehouden hebben en zou in elk geval moeten geroid worden. Op die gronden vroegen de beklaagden de opschorting.

Het is correct dat de weerslag van het stedenbouwmisdrijf beperkt is. Daartegenover staat dat de beklaagden bewust de bomen zonder stedenbouwkundige vergunning hebben geroid. Zij wisten immers dat de vergunning daarvoor geweigerd was. Zij konden zich blijkbaar niet neerleggen bij de beslissing van het bestuur dat de bomen slechts eventueel konden worden geroid bij het optrekken van de nieuwe woning. Als een boom een gevaar opleverde hadden de beklaagden voor het rooien van die boom een stedenbouwkundige vergunning kunnen aanvragen en verkrijgen. De aangevoerde omstandigheden rechtvaardigen dan ook niet de toekenning van de opschorting. De toekenning van de opschorting zou onvoldoende recht doen aan de noodzakelijke handhaving van stedenbouwkundige voorschriften. Het is evenmin waarschijnlijk dat een veroordeling tot een geldboete hun plaats in de maatschappij in het gedrang zou brengen.

De beklaagden hebben hun eigen doelstellingen geplaatst boven het belang dat de gemeenschap heeft bij de naleving van stedenbouwkundige voorschriften. Hun handelingen deden afbreuk aan regels die in het algemeen belang zijn voorgeschreven. Als personen die beroepshalve met verrichtingen inzake onroerend goed bezig zijn dienen zij zich zeker te houden aan stedenbouwkundige regels. Om hen te wijzen op hun verantwoordelijkheid wordt hen een geldboete zoals hierna bepaald opgelegd, waarvan een deel met uitstel.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden wordt in acht genomen bij de toepassing van de strafwet.

De feiten zijn van aard dat de rechtspersoon gestraft kan worden met één of meer geldboeten van niet meer dan 120.000 EUR. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een geldboete van meer dan 24.000 EUR wordt in acht genomen bij de toepassing van de strafwet.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
 art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de weerhouden tenlastelegging;
 art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
 art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

TEN AANZIEN VAN

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (= 2000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND EURO (= 11 000,00 EUR)**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: **DUIZEND ZEVENHONDERD EURO (= 1700,00 EUR)**, gebracht op **NEGENDUIZEND DRIEHONDERD VIJFTIG EURO (= 9350,00 EUR)** van de uitgesproken **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (= 2000,00 eur)**; zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

TEN AANZIEN VAN

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (= 2000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND EURO (= 11 000,00 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: **DUIZEND ZEVENHONDERD EURO (= 1700,00 EUR)**, gebracht op **NEGENDUIZEND DRIEHONDERD VIJFTIG EURO (= 9350,00 EUR)** of een vervangende gevangenisstraf van **ZEVENENZEVENTIG DAGEN** van de uitgesproken **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (= 2000,00 eur)**; zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

KOSTEN

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 164,86 EUR.

Veroordeelt de beklaagden,
~~HOOFDELIJK~~ HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **96,52 EUR**.

Laat de kosten van de dubbele dagvaarding, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden begroot op **68,34 EUR**, ten laste van de Staat.

Legt ELK VAN de veroordeelden eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van **VIJFENTWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND EN ELF**

Aanwezig:

- alleenzetelend rechter
- substituut-Procureur des Konings
- griffier